

balinca na »bubi« največ v celém mestu.

Kakor jagnje mesarju je sledila brivcu in za dobri dve uri se je vrtela po kuhinji s kodrasto »bubi« glavico. Pa kaj ljubkost kratkih kodrov, Kolenčke ni bolela več glava, saj to je bil glavni cilj in namen njenega balinca. Ozdravljena — pa še kodrasta, kako bi ne bila vesela in s tem tudi pomlajena!

Prijateljice so se izražale pohvalno glede prevrata na Kolenčkini glavi; nekateri moški gosti so molčali pri pogledu na stari balinc, najresnejši so bili glasnega mnjenja: »Ako stara krava zbežlja, jej ni nobeden plot previsok.«

Naj že bo, kakor hoče: Kolenčeva mama je imela kratke lase in ne več glavobola! Zlodej je tičal še v tem, da so kodri v soparni kuhinji popuščali, se razvijali in kar naenkrat ni zgledala glava kot koštrunček, ampak kakor opušljen vrabec. Umetni kodri so sicer za prvi pogled mikavni, a nestalni in se spreminjajo z vremenom. Kar je solnce za vreme, to so brivčeve žgalne škarje za »bubi«, ki je up današnjega ženstva.

Mama je morala večkrat k frizerju. Ravno pri točki kodranja se je rodila nova težkoča: neprijetno in večurno čakanje v brivnici. Pri dobrodoči gostilni je čas drag in ga prevejati v brezdelju pri frizerki, je bil kamen spodtika in pomisleka pri sicer resni ter delavni Kolenčki. Ko je nosila kite, se je spletala sama, zakaj bi se ne kodrala sama? Ako bode lastnoročno obdelala »bubi« glavo, bo prihranila na času in denarju. Frizerske škarje si je kupila, eno ogledalo pred obraz, drugo še večje na zaboje za glavo in Kolenčkina česalnica je bila opremljena. Parkrat je šlo kodranje z lastno roko bolj počasi, ker z žarečim železom je treba previdno kretati po občutljivi glavi. Vaja je izmuštrala krčmarico tako v friziranju, da ji ni bilo niti najmanj žal za na vlako dolgih las.

V Kolenčkini gostilni sta bila takoj za hišno gospodinjno: čuvaj skok in mišji strah — murgl. Živela sta v zastopnosti, ker ju ni nikdo ščuval enega nad drugega. Dobivala sta hrano v ločeni posodi, a jo uživala skupno v kuhinji ali na veži. Le tu in tam se je pripetilo, da je bil skok prej gotov, šel pogledat k bolj počasnemu murglu, ga napodil od skleda s premočjo ter sam polizal. Pri večji krčmi morata biti pes in mačka, to je prastaro pravilo, ki je bilo spoštovano od Kolenčeve mame.

Pred dobrimi 14 dnevi v soboto na večer je šlo. Večja družba je naročila pečene piške, ki so bile pripravljene, le gospejin »bubi« je bilo treba še skodirati.

Eno ogledalo na mizo, drugo za hrbet na dva zaboja in škarje v peč. Skok in murgl sta večerjala v veži, da je bila gospa pri »bubi« bolj nemotena. Sedela je na stolu med obema ogledalom, — proti tilniku v laseh žareče škarje in na veži kot bi ustrelil: prh — prh — prh in smuk skozi kuhinjska vrata in v ogledalo pred gospo. Murgel je hušnil na pobegu pred skokom na mizo, prevrnil ogledalo in nesreča — nesrečna:

Kolenčki so zdrknile škarje iz roke, za vrat in po golem za pas! Kvišku in v obupni trenutni bolečini še na zofo ob štedilniku, dokler se ni žareče železo ohladilo na maminim hrbtu in si izžgalo samo izhod izza pasu!

Niso bile šala Kolenčkine opekline. Na krik ter vik so hiteli gosti v kuhinjo in razbrali toliko, da se je dobra mamca pri friziranju opekla, ubila obe ogledali ter obžgala obleko na hrbtu. Z gospo v spalno sobo in po zdravniku. Vsa olja in mazila niso pomagala nič. Vročina je utisnila škarje globoko v hrbet obilne gospe in to je peklo ter žgalo eno celo noč in celi dan. Ponesrečena ni mogla ležati na hrbtu radi opekline, na trebuhu ne radi debelosti, na strani ne, ker jo je prevračalo sedaj na trebuh, pa zopet na hrbet. V težkih dneh boleče in pekoče nesreče je največ presedela na postelji in prejkala nad opeklinami. Ko je že lahko ostavila sobo, ko se je oddaljila neznosno pekoča vročina, rana ni hotela zaceliti. Kakor hitro se je potila, je zopet peklo, da bi bila plesala po stropu. Kaj je pomagalo

Kolenčki drugega, kakor pribežališče vseh nezaceljivih ran: sv. Rok. Vzdih k svetniku ranocelniku so jo tudi porinili na pot spoznanja in kesanja. — »Bubi« je proklela in obljubila sv. Roku, da se bo spametovala pri laseh — kakor se je pri petah, le hrbet jej naj zacele. Kolenčkini dobri sklepi so bili že koj pri rojstvu tako dejanski, da ni videl nikdo več njene »bubi« glavice od večera nesreče, ker jo je skrila pod trdo zavezano ruto.

Ob času, ko beležim te vrste, je rana Kolenčeve mame tik pred zaceljenjem, sv. Rok v največji časti, »bubi« ferda, man in sklenjene dolge kite, če bodo le še zrasle, ker se je mama že bratila z Abrahamom. Ruta bo odložena, ko bodo daljši lasje in ko bo zahvaljen ranocelnik sv. Rok v svetišču nad Šmarjem pri Jelšah.

In kaj pa skok in murgl? Polukavata sočutno v Kolenčevo mamko; v svoji notrajnosti sta pa najbrž uverjena, da sta učinila dobro, ker se je gospodinja spametovala pri temelju in kroni — pri petah in glavi!

Organistovske zadeve.

Te dni prejmejo račune in položnice taisti, ki že članarino niso poravnali. Kdor ne more poslati vsega, naj pošlje vsaj polovico, drugo pa v jeseni. Sicer pa, dalje se odlaga, večji je zaostanek. Društvo ima terjati zaostale članarine približno 8000 Din. Zato pa tudi odbor ne more tako delovati kakor bi rad, ker manjka denarja. Ako bi kdo dobil pomotoma opomin, pa ima že plačano, naj to javi tajniku Francu Klančnik v Šmartnem ob Paki. Članarina 2 Din na mesec je tako nizka, da jo zmore vsak organist. Kdor kljub vsem opominom ne bo nič plačal, bo črtan iz knjige članov. Na prošnje in vprašanja tistih, ki niso člani našega društva, se sploh ne bo oziralo.

V mnogih cerkvah imajo zelo slabe orglje, organisti pa pokvarjene harmonije in razglazene klavirje, ne vejo pa mnogi, kam bi se obrnili in poskusi koga, ki bi jim to popravil. Priporočamo tem potom za vsa taka popravila g. Josip Turin-a, Celje, Prešernova 11. On dela jako solidno in po nizki ceni.

Maribor. Župan dr. Juvan se je vrnil z bolniškega dopusta iz Gleichenberga in je zopet prevzel uradne posle na magistratu. — V občinskem svetu se je izvršila velika sprememba. Veliki župan je razrešil, oziroma odstavil občinske svetnike bivše socialistične stranke Bahuna, Jelena in Plevanča poleg že poprej odstavljenega Eržena. Na mesto socialnih demokratov so imenovani za člane občinskega sveta gg. Vladimir Pušenjak, zadružni nadrevizor, inženjer Dračer, tovarnar, ravnatelj tovarne »Kristal« Rupert Pivec in mizarški mojster Ivan Klančnik. Upamo, da bodo novoimenovani mnogo pripomogli k mirnemu in pametnemu delu pri občini. — Mladi obrtniški naraščaj v Mariboru in okolici se je zopet pokazal, kaj zmore pridnost. Vajenci in pomočniki so priredili razstavo svojih del, ki je zelo lepa. Traja še do 7. julija in se nahaja v veliki Götzova dvorani. Slovesna otvoritev je bila na Petrovo predpoldne. Častitamo mladim obrtnikom. — Desetletnico svojega delovanja kot marljiv predsednik društva katoliških mojstrov v Mariboru obhaja te dni g. Ivan Lorber, slikarski mojster in hišni posestnik v Vetrinjski ulici. G. Lorber zbira krog sebe naše obrtnike-mojstre in vodi tudi dobro delujočo posojilnico katoliških mojstrov. Naše častitke! — Novo mestno kopališče na Felberjevem otoku pridno gradijo noč

in dan. Kopališče bo morda že koncem julija prvi del gotovo. — Velikanski nalive, oziroma prelom oblaka dne 28. julija je pokazal zopet, da so kanali v mestu mnogo premajhni. Voda je tekla po ulicah kakor v potokih in kanali niso mogli požreti velike množine vode. Pri novih kanalih bo treba to upoštevati. — Ustrelil se je v duševni zmedenosti policijski detektiv Anton Pučnik. Samomora so baje krive težke družinske razmere. — Nove palače g. mesarja Vlahoviča in trgovca g. Vlahoviča so že pod streho. Do septembra morajo biti stavbe že tudi na znotraj gotove. — V ponedeljek so se z mariborskega kolodvora odpeljali Orli in Orlice v Prago na velike orlovске slavnosti. Z glavnega kolodvora sta jih odpeljala okoli polnoči dva posebna vlaka. — Umrl je priljubljeni gimnazijski profesor g. Jakob Zimmerman, rodом iz Žiž pri Konjicah. Blagi pokojnik je bil splošno priljubljena osebnost. Umrla je isti dan gospa Ana Schober, vdova po znanem pekovskem mojstru Francu Schober. Svetila obema nebeska luč!

Sv. Peter pri Mariboru. V nedeljo dne 23. m. m. so se vršile volitve novega cerkveno-konkurenčnega odbora za župnijo Sv. Peter pri Mariboru. Izvoljeni so bili naslednji: Knaplež Ivan iz Vodol, Knaplež Matija iz Terčove, Fluher Ljudevit iz Metave, Verlič Franc iz Terčove in Stegar Franc iz Grušove, kateri so si izvolili iz svoje srede Verlič Franca, načelnikom. — Žalosten dogodek se je je izvršil v Terčovi. Nehvaležen sin je dejansko napadel svojega očeta. Vслед lepega vremena smo seno večinoma že pospravili in tudi precej veliko ga je. Solčno vreme dobro vpliva na vinograde, kakor tudi na bilja, ki pričinja deloma zoriti. — V soboto smo praznovali god svojega farnega patrona sv. Petra in je bilo pri nas »žegnanje«. — Okrajni zastop v Mariboru je temeljito popravil in uredil cesto iz Maribora proti Sv. Petru p. M., tako da je sposobna za vse vrste vozil.

Marenberg. V bližnjih mesecih poteče deset let, kar je bila osvobodena Dravska dolina izpod tujega robstva. Ta veseli dogodek in veliki jubilej ne sme iti neopaženo mimo nas. Treba je baš v Marenbergu kot središču Dravske doline dati temu izrednega poudarka. Zato je pripravljali odbor Narodne odbrane sklenil, da priredi dne 14. julija 1929 kolikor le mogoče veličastno proslavo tega jubileja po sledečem sporedu: 1. Zjutraj sprejem in pozdrav gostov na kolodvoru; 2. odkritje spominske plošče iz bron v Marenberški cerkvi v spomin v svetovni vojni padlim vojakom in onim, ki so padli v osvobodilnih bojih; 3. sv. maša na cerkvenem trgu, katero bo daroval koroški rojak in begunec prošt g. Serajnik iz Dravograda; 4. po sv. maši nastopijo na istem prostoru slavnostni govorniki iz Maribora; 5. povorka po trgu Marenberg; 6. velika narodna veselica na šolskem vrtu.

Vsa sosednja društva prosimo, da ne priredijo ta dan nobenih svojih prireditev, ampak pridejo manifestirati v naš obmejni trg za svobodo. Pokazimo, da se zavedamo osvobođenja in da smo ga vredni, neoziraje se na one, ki jim ta prireditev ne bi bila po volji. Udeležbo sta obljubila tudi gg. Veliki župan in general Majster.

Slovenjgradec. Poročil se je 5. junija t. l. v cerkvi Marijinega Oznanenja v Ljubljani gospod Matko Vostner, sreski desinfektor v Slovenjgradu, predsednik tamkajšnjega Orlovskega odseka in tajnik Koroškega orlovskega okrožja z gospodično Pepco Smrekar, pletiljo iz Ljubljane. Za pričo je bil ženinu gospod Vladimir Žitko, profesor v Ljubljani in odbornik S. O. Z., nevesti pa njeni brat gospod Josip Smrekar, železničar iz Ljubljane. Orlovska organizacija ključem tem potom svojemu vrlemu, marljivemu in požrtvovalnemu delavcu: »Bilo srečno!«

Sv. Marjeta ob Pesnici. V nedeljo dne 30. junija se je pri nas v šoli po naročilu oblastne samouprave mariborske oblasti vršil sestanek vseh interesentov, ki se zanimajo za regulacijo Pesnice. Poročal je gospod oblastni komisar o važnosti vodnih zadrug, potom katerih lahko dosežemo kritje celega kapitala in še ene do dve tretjini obresti, potom državnih, oblastnih in okrajnih posojil in podpor za regulacijo Pesnice, ostali mal preostanek bi pa krili s prispevki člani zadruge. Izvolili smo si pripravljalni odbor, ki bo imel ogromno dela, ki bo pa, upamo, kronano z dosego naše najpomembnejše gospodarske potrebe, to je z uršeničenjem regulacije Pesnice tudi v naši zdaleč močvirnatih dolini. Za to vedelobno akcijo bodo Marječani potem oblastem hvaležni vse dni. — Marječani smo skoraj sami kmetje in delavci. Od zore do mraka skozi celo leto smo v težkem delu, bodisi zdaj v dolini, zdaj spet na hribi. Enkrat v letu vsaj je potrebno, da imamo vsaj en dan, ko se otresemo naših vsakdanjih skrbi in težav ter se vsedemo v bratski slovenski edinstvo in radosti skupaj in malo poveselimo. To bo to nedeljo dne 7. julija ob treh popoldne na sadonosniku župana gospoda Šikerja. Videli bomo zanimive igre, slišali naše in mariborske pevce ter se potom tega odličnega okrepila za dneve novega dela in trpljenja. Pridimo torej vsi in vse, da bo zastopana vsaka hiša in bo to zopet v resnici naš pravi »Domovinski dan«.

Spodnja Polskava. Na Petrovo in Paylovo smo slavili 25letnico obstoja naše šole in obenem 110letnico, odkar se je v naši fari začelo šolovanje otrok. Je bila to redka slavnost in je nad vse lepo uspela. V petek zvečer je bila po vasi bakljada z našo godbo na pihala; šola, katero so že vse zadnje dni krasili, je bila vsa v lučeh. Drugi dan v soboto je bila predpoldne sv. maša, po maši je šolska mladina na pokopališču poklonila spominu svojim vrlim vzgojiteljem g. Vodušku in g. Heberju lepe vence in zapela »Spomladi vse se veseli«. Potem je šla mladina, gostje in občinstvo v šolo, kjer je izpregovoril pozdravne besede g. župan Kotnik. V imenu najvišje šolske uprave je govoril gospod dr. Pečovnik, ki je povdaril, da je naša šola po notranji uredbi in zunanjem licu ena najlepših v mariborski oblasti. V imenu velikega župana je govoril g. Kokolj ter častil našemu delu za prosvetno reč. Nazadnje je naš šolski upravitelj gospod Kopriča podal kratko zgodovino šole. Povedal je, kakšna je bila šola pred 110 leti in kako smo prišli končno do današnje velike stavbe, ki leži na najlepši točki naše vasi. Naša šola je dala 7 učiteljev, 1 profesorja, 2 duhovnika, 2 zdravnika in več drugih uradnikov, ki so dosegli visoka mesta v državnih službah, kot n. pr. gospod dr. Saganin, ki je poslal pismene častitke k našemu slavlju iz Beograda. Poleg vseh teh nam je šola izobrazila celo vrsto dobrih stoječih in razumnih gospodarjev, kar pričča gospodarstvo naše vasi. Našel je tudi važnejše učitelje, med katerimi zavzema gotovo prvo mesto Prašnikar, prvi učitelj našega največjega pedagoga in škofa A. M. Slomška. Sle-

dile so deklamacije in nekaj vrlo uspešnih pevskih točk. Končno je sledila igra: »Sola v nebesih.«

Rogaška Slatina najbolj renomirano zdravilišče proti boleznim želodca, čreves, mehurja, žolčnih kamnov, srca, ledvic in jeter. Najuspešnejše in oeno zdravljenje v maju, juniju in septembru! Zahtevajte prospekte! 344

»Katoliški misijonari« št. 10 (za mesec julij) izidejo okoli 15. julija.

Sv. Rupert v Slov. gor. Dne 23. junija je umrla po dolgi mučni bolezni in sprevidena s poslednjimi tolažili za umirajoče Alojzija Pečko, roj. Roškar iz Gočove. Bolehala je na jetiki, katere ji je tudi pretrgala nit življenja. Bila je stara še komaj 38 let ter zapuščala žalujoče starše, moža in dvoletnega otroka. V kratki dobi svojega življenja se je odlikovala z mnogimi lepimi lastnostmi. V dobi svojega samskega življenja je bila vedno vzor vsem drugim. Tudi v zakonskem stanu so jo dičile iste dobre lastnosti. Bila je do vsakega vljudna ter postrežljiva. Vse jo je spoštovalo in ljubilo. Na dan pogreba se je zbrala obilna množica ljudstva, ki jo je spremljala na zadnji poti. Blag bodi ji spomin, domačim in znancem pa izrekamo iskreno sožalje!

Sv. Rupert v Slov. gor. Pokopali smo iz Spodnje Voličine Karla Stiper, roj. 18. 10. 1849, poročen 28. 10. 1878 in bi lahko obhajal lani zlato poroko. V maju naj bi se vršila velika slovesnost, a je resno zbolel in po tritedenski mučni bolezni previden z zakramanti je udano v Gospodu zaspal. Hvala vsem sorodnikom in sosedom in sploh vsem za udeležbo pri pogrebu.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Naše gasilno društvo je pred kratkim priredilo izlet k Negovi. Tam je vzprijelo krasno in zanimivo igro »Prisega o polnoči«. V prenapolnjeni dvorani v gradu smo imeli čast pozdraviti ne samo Benedičane in Negovčane, ampak tudi došle goste iz Gornje Radgone, od Kapele, od Sv. Anžona, od Sv. Trojice in Marijane. Dne 23. junija pa je pripeljal g. Košir iz Celja kot zastopnik tovarne Rosenbauer v Linzu lepo moderno ročno motorno brizgalno, s katero je napravil v pričo občinstva poskus gašenja posojilnične hiše. Pri tej priliki smo imeli čast pozdraviti prvega podstarosta Jugoslovanske gasilske zveze tovariša Vengusta iz Ljubljane. Po kratkem sestanku in pomenljivem govoru tovariša Vengusta je bilo vse gasilstvo zelo navdušeno, da čim prej zeli enako brizgalno. Ker pa je to draga in koristna stvar, zato prosimo vse prijatelje gasilstva na pomoč!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Odkritje spomenika padlim vojakom se vrši dne 14. julija pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Spored: Ob pol 10. uri služba božja, ob 11. uri nastop veterancev in gasilcev, nato odkritje z govorom č. g. kurata Fr. Bonača iz Ljubljane, petjem in deklamacijami. Popoldne ob 2. uri večernice; ob pol 3. uri pa vzprijori Kat. prosvetno društvo Meško vojo »Matie«.

Kupetinci pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Pri nas je umrla blaga ter dobra mati Marija Šumak v starosti 48 let. Obilna udeležba na zadnji poti in veliko število vencev je pričalo, da je bila pokojna priljubljena v domači ter sosednjih farah. Ob odprtem grobu so ji pevci zapeli žalostinke. Blaga mati, Vas več ni, a spomin na Vas živi v naših hvaležnih srcih!

Kapela pri Radencih. Umrla je dne 27. junija v Hrustje-Mota Franciška Fašalek. 14 let jo je mučil želodčni rak. Zadnja leta je bila popolnoma priklenjena na postelji. Bolezen je ranjka prav potrpežljivo prenašala, saj je pogosto prejemale tolažila sv. vere. Naj dobra mamica v Bogu počivaj!

Kokoriči-Logarovec. Prostovoljno gasilno društvo Kokoriči boče priredilo v nedeljo dne 28. julija ob treh popoldne veliko javno tombolo v zunanjih prostorih gostilne Kos pri Sv. Križu pri Ljutomeru. Glavni dobitki so:

fino moško kolo, vreča fine moke 85 kg, klatra drv, pljug, ena velika boka koža, en sod in zraven tega še čez 400 drugih lepih in dragocenih dobitkov. Priskrbite si pravočasno tombolske tablice, ki stanejo samo 3 Din. Čisti dobiček je namenjen za nabavo nove motorne brizgalne. — Odbor.

Spodnje ptujsko polje. Uresničena je končna dolgotrajna zahteva prebivalcev Sv. Marjeta, Polenčak in Sv. Tomaž, da se preuredi v okrajno cesto v nekaterih delih zelo slaba občinska cesta, ki veže te fars s kolodvorom v Moškanjcih in t podzavljeno cesto Ptuj—Ormož. Ptujski okrajni zastop je glavni del že prevzel in preuredil, ormoški pa je sklenil te dni, da preostali del še letos uredi. Ko zgradi tudi oblastna samouprava most, kakor nam je to obljubila, bo prometna zveza za stalno dobro urejena. Največje veselje ni zadostenje imata gotovo bivši 30letni župan Donaj iz Iv. Vesenjak, ki sta začela borbo za to zvezo Regulacijska dela ob Pesnici lepo napredujejo. Povsod se opaža dobro strokovno delo inženjerja — voditelja. Seveda pričakujejo prebivalci Pesniške doline od Dornave pa v lenarški okraj, da bi delo šlo hitreje. Lahko rečemo: če bi imel oblastni komisar dr. Leskovar in gradbeni oddelek toliko denarja, kakor ima volje in sposobnosti, pa bi bilo to potrebno delo že končano. — Ob kolodvoru v Moškanjcih gradi vinski veletrgovec Bolaffio skladišče za vino, ki bo iz Spodnjih Haloz in iz srednjega dela Slov. goric šlo takoj v svet. Pozdraviti je sicer ta napredek, toda vsak prijatelj vinogradnikov mora obžalovati, da se niso organizirali vinogradniki sami in ustvarili prepotrebne zadruge s skupnim skladiščem. Zavrč in Sv. Barbara na haloški strani, Polenčak in Sv. Lovrenc v Slov. gor. že to nujno rabijo. — Skrbi tarejo obdravsko občino Spod. ptujskega polja, ker je negotovo, ali se bodo obrambne nabrežne naprave vzdrževale in dopolnjevale, ali pa jih bo Drava neovirano upropaščala kakor letos z ledom, ko je napravila na napravah nad 1 milijon dinarjev škode. Upajmo, da bomo z novo tozadevno akcijo imeli zopet uspeh. — Gospodarsko sicer počasi, toda vztrajno napredujemo. K temu pripomoreta izdatno naši delavni dve organizaciji: Kmetijska podružnica in Nakupovalna in prodajna zadruga. Tudi sicer je organizatorično delovanje živahno. V farah Sv. Marko in Sv. Marjeta imamo dve posojilnici, šest delavnih gasilnih društev, organizacijo čebelarjev, ki so marljivi kakor njihove čebelice in izobraževalna društva ter mladinske organizacije. Pri teh je posebno »Orel« pri Sv. Marjeti in Marijini in dekliska družba posebno delavna. Ni torej čudno, ako se prireditve, ki služijo strokovni in splošni izobrazbi, pa tudi razvedrilu in zabavi, kar vrstijo. Vse lepo vzajemno in vztrajno dela. — Letos imamo zelo veliko dobrega sena, posebej še oni, ki so smoteno oskrbovali travnike ter gnojili z domačim gnojem ali umetnimi gnojili. Tudi drugače letina ne obeta slabo. Žal nam je le zlahtnih jablan, ki nam jih je vzela zima. Sadjarji imajo bridko razočaranje, obenem pa spoznanje, kaj v naših legah uspeva in kljubuje tudi najhujšim mrazovom.

Beltinci. V nedeljo dne 30. junija se je vršila v Beltincih redka slavnost, namreč blago slavljanje zvonov. Bil je to tak praznik, kakršnega ne pomni beltinška fara. Zjutraj zgo daj so jih odpeljali od kolodvora trije vozovi, v katere so bili vpreženi po 4 konji. V Bratonjih so jih okrasili, nato so jih pa tri občine v slovesnem sprevodu peljale proti farni cerkvi v Beltince. V sprevodu je šlo 54 konjenikov, 200 kolesarjev z lepo okižčanimi kolesi, nato šolska deca, požarne brambe, moški, belo oblečene deklice in Marijina družba. V Beltincih jim je pa šla celga ostala fara nasproti. Bilo je kakih 600 šolskih otrok s slovenskimi zastavicami, trije cehi, črevljarski, mlinarski in kovaški, ki so lani obhajali svoje 150 in 100letnice. Vsak s svojo zastavo in člani po osem vrstah. Nato so šli vsi drugi moški, tudi po 8, Marijina družba. Bil je tako veličasten sprevod, kakršnega nihče ne pomni, saj je šlo v sprevodu kakih 5000 ljudi in to v najvzornejšem redu. Po vrnitvi k cerkvi in po lepem

5 delov zemlje in vseposod Palma

!!!Azija!!!Afrika!!!Amerika!!!Evropa!!!
 !!!Amerika!!!Avstralija!!!Evropa!!!Azija!!!
 tralia!!!Evropa!!!Azija!!!Afrika!!!
 Azija!!!Afrika!!!Amerika!!!
 !!!Afrika!!!Amerika!!!
 !!!Afrika!!!
 Azija!!!
 !!!Azija!!!
 ..Na obeh polutah sveta
 ..Od kopnega pa do morja...
 ..Ogromna četa povsodi
 ..Delavskega stanu
 ..Na "P a l m a" hodi...
 ..Azija!!!
 ..Evropa!!!
 ..Avstralija!!!
 ..Amerika!!!
 ..Aust

PALMA

Kdor dela naporno
 In "Palma" nosi...
 Varuje si zdravje
 In živcev ne troši.
 Zato "P a l m a"

ZA RAZVEDRILO

Nekdo je imel papagaja, ki je imel navado, da se je pred vsakim tujcem priklonil in uprašal: »Vi želite?« — Papiga je ušla iz kletke in se potikala po okolici. Na drevesu sedečo jo zagleda kmet, pristavi lestvo do ptiča, da bi si ga prilastil. Ko seže z roko po papigi, se ta prikloni in upraša: »Kaj želite?« Kmet se je tako prestrašil, da je pustil papagaja in se opravičil: »Oprostite, jaz sem mislil, da ste vi ptič!«

Demišljav londonski zdravnik dr. Hemirill je pripovedoval o svojem potovanju po tujini. Nekdo izmed prisotnih je čez nekaj časa pripomnil: »V časopisih sem čital, da ste bili izven Londona.« — »Tako?« se je začudil zdravnik. »In kaj so še pisali listi?« — »Da je v zadnjem času umrlo v Londonu in v predmestjih skoro 150 ljudi manj, kakor prejšnji mesec.«

Nemškega pesnika Henrika Heineja (rojen leta 1799 v Düsseldorfu, umrl l. 1856 v Parizu) je obiskal malo pred smrtjo prijatelj. Prišel je baš v trenutku, ko sta dve strežnici položili pesnika v postelj. — »Kako ti je, Henrik?« je uprašal prijatelj in Henrik je odvrnil: »Precej dobro. Kakor vidiš, me še zmiraj nosijo ženske p orokah.«

Zgodovinar in modrijan na Angleškem David Hume je šel nekoč v mestu Edinburgu preko mosta nad močvirjem, ki je delilo staro mesto od novega. Nesreča je hotela, da je padel v močvirje in ni mogel ven. Klical je na pomoč in končno je priklical staro ženo, ki pa mu ni hotela pomagati, ko je spoznala v njem modrijana Huma. Dolgo sta se prepirala, a ni vse nič pomagalo. Ženske je vstrajala pri trditvi, da je brezverskega učenjaka zadela božja kazen. Končno pa je le uprasha: »Znate li vero?« — »Gotovo!« — »No, pa molite!« — Hume je naglo prišel moliti in tedaj mu je šele žena pomagala.

Irec si je ogledal nenavadno visoke sobe v gradu v Kensingtonu in stavil, da pozna človeka, ki se niti v taki sobi ne more zravnati. Ljudje so ga začudeno gledali, končno pa je stavil z njimi. Irec je stavo dobil, ker je pripeljal grba v sobo.

Ko je meseca maja leta 1809 zavzel francoski maršal Lannes mesto Regensburg, je pridiral neki težko ranjeni štabni častnik na grič, kjer je stal Napoleon s svojimi častniki. Stopil je s konja ter bled, ves okrvavljen in komaj stoječ na nogah, navdušeno zaklical: »Gospod! Regensburg je naš! Glejte naše zastave na mestnem obzidju.« — »Gospod, vi ste ranjenik, ga je prekinil Napoleon. — »Ne, gospod! Jaz sem ubit!« je šepnil junak in se zgrudil mrtev na tla.

Vojvoda vrttembergški je naročil svojemu dvornemu pridigarju, da naj se spominja pri javni molitvi tudi vojvodove ljubice Grewenitzove. Toda pridigar tega ni storil in vojvoda mu je očil

cerkveni... gospoda župnika so jih vse srečno... v stoip, kjer zdaj lepo pojejo v čast božjo in veselje faranov. — Popoldne je pa bila tombola Marijine družbe in Prosvetnega društva. Med dobro voljo in igranjem godbe ne je dobro končala in ljudje so veseli nesli svoje dobitke domov.

Medvode pri Gornjemgradu. V okolici Nove Stifte so se med zimo naselili medvedje. Pozorni nanje so ljudje postali šele, ko so začeli trgati ovce. Do sedaj so raztrgali že šest do sedem ovac. Ako ne bi imeli dovolj živali, bi postali tudi ljudem bolj nevarni. Martinu Tesovnik se je približal na sto korakov. Nekaj časa sta drug drugega gledala, nakar je kosmatinec mirno odšel. Videli so ga tudi vozniki. Ljudem povzroča mnogo skrbi in strahu. Govorijo, da je medvedov pet, kar pa menda ni res. Gotovo pa je, da sta dva. Če jih je več, se ne ve.

Nazarje. Gasilno društvo Nazarje si je nabavilo društveno zastavo. Dan blagoslovljenja zastave bodo 14. julija 1929 ob 3. uri popoldne. Ta dan vabimo vse darovalce žeblicev, bratska društva in vse prijatelji gasilcev.

Celje. Izpit na orglarski šoli se bode vršil pod predsedstvom prečast. g. opata P. Juraka dne 8. julija t. l. Izmed 25 gojencev je oglašanih 7 tretjeletnikov, ki bodo polagali zrelostni izpit. Izpraševal boče tudi g. župan A. Mihelčič o poslovanju pri občinskih uradih. Novi učenci se sprejemajo do 15. septembra 1929.

Sv. Vid pri Grobelnem. V strahu in trepetu smo vedno, kadar se po vročem dnevu približuje nevihta. Najbolj nas pa srce boli, ker še nimamo ničesar, s čemur bi se lahko prihitelo na pomoč v elementarni nesreči. Naše prostovoljno gasilno društvo že dalje časa pridno zbira za novo brizgalno, pa žalibog je še vedno premalo. V ta namen se tudi priredi dne 7. julija 1929 velika veselica s srečolovom na prostem. Prosijo se gasilstvu naklonjeni ljudje, da bi pomagali k veselici z vsakovrtnimi dobitki, z delom, pa tudi z udeležbo. Naj vsak pripomore po svojih močeh, da pridemo prej do v veliki sili tako prepotrebnega orodja. Dobitke pobirajo naši pridni gasilci in tudi gasilstvu naklonjena dekleta.

Sv. Miklavž v Polju pri Podčetrniku. Pri nas se vrši dne 11. julija t. l. ob 11. uri ofertna licitacija raznih popravil pri cerkvi in župnišču. Podrobnosti se izve pri župniškem uradu. Cerkevno predstojništvo.

Koprivnica. Dne 29. junija t. l. je priredila

tukajšnja šolska mladina prav dobro uspejo igro »Snežulčica« in »Kaznovana radovednost« s krasnim troglasnim petjem in gniljivo živo sliko naših neodrešenih bratov in sester v verigah. V prid podmladka Rdečega križa. Častitamo učiteljskim močem, zlasti še gospej Sabini na tako lepem uspehu!

Velik kamen. V nedeljo 30. junija je priredila tukajšnja požarna bramba igrokaz »Pri sega o polnoči« s precej dobrim uspehom. Vsa čast našim fantom! Igra se je vršila na dvorišču g. Vehovarja, ki je dal na razpolago ves material za oder in vse drugo potrebno. Hvala mu zato! — Usojamo si pripomniti, da so kratka krila kmečkih deklet kazila dobro razpoloženje in da otroci-šolarji ne spadajo k igrokazu, ki je za odraslo mladino!

Svetina pri Celju. Lepa nedelja za cerkev sv. Križa se bo tu obhajala v nedeljo, dne 7. julija in sicer bo dvojno opravilo: prvo ob 6. uri, obenem prvo sv. obhajilo za svetinske šolarje, pozno pa ob 10. uri.

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 19. junija t. l. je v Sv. Petru umrla vdova-sirota Mar. Pirnat, 80 let stara. Sedem let je bila v postelji, trpela pomanjkanje, zapuščena in vse hudo na svetu; pa je vselej boguvdano prenašala svoj težki križ. Počivaj v miru, vrla žena! — Z velikimi upi smo letos v maju gledali na sadno drevje: vse je cvetelo kakor v raju. Dolgotrajno deževje pa je malodane popolnoma uničilo vse nade; samo nekaj sliv in češpelj bo, lesnik in druge drobnjadi, zlahko sadje je povečini odpadlo. In sedaj ob kresu dežuje neprenehoma že štiri dni, po jutrah imamo 8° R toplota, to se pravi: prav hladno je, in zopet smo začeli iskati zimsko obleko. Jesenska megla pokriva celo pokrajino, in samo iz koledarja vemo, da je pred par dnevi bil kres! — Žito je pleglo po tleh, seno gnije na travnikih; Bog se nas usmilil!

Sv. Miklavž nad Laškim. V nedeljo, dne 23. junija je umrl v starosti 70 let v vasi Poučeno na svojem posestvu Anton Boštele, oče gospoda pesnika in kaplana v Trbovljah. Rajnega so dicile lepe lastnosti, globoka in neomajena vernost, delavnost in varčnost. Rajni ni bil tukajšnji rojak, ampak iz Motnika na Gorenjskem, kjer je bil sin ubogih staršev, v Trbovljah v premogokopu si je pripravil in privarčeval toliko denarja, da je pred 29 timi leti kupil v naši župniji manjše posestvo. Edinega sina je dal študirat, ki je postal duhovnik. Blagemu pokojniku svetila večna luč, preostalim pa iskreno sožalje!